

הקרב הסודי

פרוזאת עבאס

צרפת לשפוך לתוך אלג'יריה סכומים אדירים נוספים למימון תוכניות פיתוח ורפורמות סוציאליות, שאין בהן שום רוח לצרפת. הן מבוצעות אך ורק כנסיון-שוא לרכוש את לבו של חלק מן האוכלוסיה הערבית.

המלחמה באלג'יריה אבודה לצרפת. אפשר לרמות את העולם בבחירות מזויפות, הנערכות תחת כידוני הכובשים; אולם האנשים האחראים בפאריס, ובעיקר הגנרלים המפוכחים שאינם גואמים מעל למרפסות, יודעים היטב כי צרפת אינה יכולה לנצח במלחמה זו. במקום או במאוחר, בעוד שנה, שנתיים או שלוש, תבוא דיאן-ביאן'פו האלג'ירית, המפלה הצבאית המוחצת.

מכיון ששום צבא אינו רוצה להזמין מפלות, חפצה הצמרת האחראית של הצבא הצרפתי בשלום שיציל את הפרסטיגיה שלה.

ההון הגדול הצרפתי, שנתן את תמיכתו לדה'גול, רוצה בשלום. הוא מואס במלחמה היקרה. הוא יודע כי האינטרסים הכלכליים שלו בצפון-אפריקה לא יובטחו עלידי מלחמה, אלא רק בהסדר-שלום טוב. הוא רוצה להקדיש את האמצעים שלו לכיבוש עמדות בשוק האירופי החדש. יש לו תחושה של כוח, והוא מוכן להתחרות עם הגרמנים.

יותר מכולם רוצה בשלום — הגנרל. יש לו אמונה מיסטית ביעודה של צרפת, ב"גדולה" הצרפתית, אותה הוא מזכיר בכל אחד מנאומו. הוא איש משכיל מאד, הגיוני וקרי-גוש. הוא יודע שהמלחמה באלג'יריה אבודה, וכי המשכה יהרוס את כל תוכניותיו להחזיר את עטרת צרפת ליושנה.

אמנם, בבחירות האחרונות קרתה לו שואה. השיטה החדשה הביאה לפרלמנט את היסודות הקיצוניים ביותר, שצעדו תחת דגלו. יסודות אלה מייצגים את הגוש המרוכז של המתישבים בצפון-אפריקה, ההון הצרפתי באלג'יר, הפאשיזם הצרפתי והימין הקיצוני. גוש זה השיג את נצחונו על סמך ההבטחה ללחום באלג'יריה עד טיפת-הדם האחרונה. הדה-גוליסטים, מסוגו של ג'אק סוסטל, הם אסון לדה-גול.

אולם הפרלמנט החדש אינו חשוב. הגנרל אינו זקוק לפרלמנט. לפי החוקה החדשה, הוא יכול לשלוט בלי פרלמנט, וגם בלי ממשלה. ואף אחד מן הגוליסטים שצצו כפטריות אחרי הגשם אינו יכול להענין לקום בגלוי נגד הגנרל. מי שמתנגד כיום לגנרל, מבצע חאראקירי פוליטי. הגנרל מבצע עתה רפורמה כלכלית, שהיא בלתי-פופולארית עד כדי זעזוע. כל המחירים מאמירים, כל הצרפתים רוטינים. הגנרל מצפצף על התגובות. הוא לא יפחד גם מן התגובות של דעת-הקהל עת יתדע כי הושג שלום באלג'יריה.

הגנרל רוצה בשלום — לא בשלום בכל מחיר, אלא בשלום שיציל מה שניתן עדיין להציל, שלום שיציל את הפרסטיגיה, את האמונה ב"גדולת" צרפת.

כ ל הממושקות הערביות והמערכיות * * * רוצות בשלום באלג'יריה. מסיבות אחרות לגמרי.

רוח רעה מהלכת אימים בקאהיר, בטוניס ובחשינגטון — הרוח הרעה של אלג'יריה חופשית, הקשורה בכרית-המועצות.

ברגע שאלג'יריה תהיה חופשית, היא תהיה מעצמה גדולה בעולם הערבי. היא תהיה

— זאת אורי אבנרי —

במשך חודשיים ערך עורך "העולם הזה" מחקר מקיף בשבע ארצות על בעיות המרחב. הוא שוחח עם מדינאי רוב הארצות הערביות, עם דיפלומטים מערביים, אפואתיים וקומוניסטים, עם מומחי העתונות העולמית לענינים ערביים, עם השמני הכנסיה ועם נציגי מחתרות ערביות. בגליונות הבאים של "העולם הזה" ימסור דו"ח מקיף על שיחות אלה ועל הגילויים המפתיעים ששמע בהן לגבי סיכויי השלום במרחב.

הדו"ח הראשון של העורך, המתפרסם להלן, מגלה את מצב המרחב ברגע זה. הוא מבוסס בעיקרו על מקורות ערביים, רשמיים ומחתרתיים, שאין לצטט אותם, ועל הידיעות וההערות של המומחים הזרים. ידיעות אלה, שאינן עומדות לרשותה של המדיניות הישראלית הרשמית, שופכות אור חדש על הסיכויים והסכנות הצפויים לישראל בעתיד הקרוב.

ע וכן ההצלחה של המדיניות הישראלית הרשמית הוא הקשר עם צרפת. זהו המגן הגדול נגד הלאומיות הערבית הגואה. כל כמה ימים בא לישראל מדינאי צרפתי שיצא מכלל שימוש ומצטלם עם דויד בן-גוריון. חוגים ממשלתיים בפאריס מבטיחים שלא חל שום שינוי ביחסים.

ידידות זו בנויה על בסיס אחד: המלחמה באלג'יריה.

מה יקרה אם תתחל מלחמה זו?

מה יהיה אז גורלה של הברית הקדושה?

אלג'יריה: משא-ומתן סודי לשלום

ברגע זה יושבים בעיר אירופית מסוימת נציגי הממשלה האלג'ירית החופשית ונציגי הגנרל שארל דה-גול. הם מנהלים משאומתן סודי לחיסול המלחמה. הנה נבואה כמעט בטוחה: הם ישיגו את השלום תוך שנה אחת, לכל היותר.

הצעת הגנרל דה-גול כבר הועברה סודית לממשלת המורדים, ואף הובאה לתשומת לבו של גמאל עבד אל-נאצר. פרטיה: אלג'יריה תשיג את עצמאותה לאלתר. היא תכונן פדרציה עם טוניס ומארוקו. פדרציה זו של המגרב הערבי תשתתך לחבר-העמים הצרפתי ולגוש הפראנק. הסידור יכלול הבטחת אינטרסים כלכליים צרפתיים מסויימים, בעיקר בשטח הנפט. הקושי האמיתי במשאומתן הסודי אינו בפרטי הסידור כשלעצמם. הוא בעיקר פסיכולוגי. שני הצדדים זקוקים להסדר שיתן להם את האפשרות להיראות כמנצחים. האלג'יריים זקוקים לפתרון שיתן להם עצמאות ברורה ובלולט. דה-גול זקוק לפתרון שישלב את אלג'יריה במערך הצרפתי, כדי לשמור על הפרסטיגיה של צרפת.

★ ★ ★

מ ידוע רוצים כל הצדדים בשלום? השאיפה הצרפתית לשלום הגיונית מאד — הגיונית הרבה יותר מרוב הצרפתים עצמם. צרפת עברה בשנים האחרונות מהפכה פנימית שקטה. התעשייה שלה קמה שוב על רגליה, גילתה יעילות מפתיעה. שיעור הילדות עלה אף הוא. סימן מובהק בצרפת להתאוששות לאומית. האיחוד האירופי החדש נותן לצרפת מרחב-מחיה חדש.

אולם כל הסיכויים החדשים האלה נשפכים לתוך חבית שאין לה תחתית — אלג'יריה. היא מרתקת חצי מיליון חיילים צרפתים. המלחמה עולה הון תועפות. היא מכריחה את

אל-חוראני

עבד אל-נאצר

בכדאש

קאסבי